

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

<http://informace.prolife.cz>

02/2002



- 3 Nabídka pomoci
 - 4 Dopis gynekologům
 - 6 K umělému oplození
 - 7 Setkání Hnutí Pro život ČR v Polně
 - 8 Trpělivost přináší růže i v ochraně lidského života
 - 10 Mladí, zapojte se do kultury života!
 - 13 Rozhovor s Terezou Olivovou
 - 19 Budou se smět narodit?
- Příloha k volbám 2002

Milí přátelé,

chtěli bychom velice poděkovat Vám všem, kteří jste se nějakým způsobem podíleli na březnovém Pochodu pro život. Ať už jste osobně přijeli do Prahy (z těch mnoha jmenujeme alespoň Auerovi, Fridrichovi, paní Dobešovou nebo paní Povolnou s rodinou) nebo jste se modlili doma či ve farnosti. Zvláštní dík patří biskupům Otčenáškoví, Cikrlemu, Lobkowiczovi, Kouklovi, Dukovi, Ljavincovi, Škarvadovi i všem dalším, kteří tuto akci jakkoli podpořili. Nesmíme také zapomenout skupinu Paprsky, Rádio Proglas, Rádio Vatikán a také jiné „pro-life“ organizace v ČR, díky nimž se daří probouzet svědomí a potírat lhostejnost v lidech okolo nás. Prosíme Vás, pokud máte nějaké připomínky (pozitivní i negativní) k letošimu Pochodu, abyste nám určitě napsali.

S oběžníkem posíláme i složenku. Znovu bychom rádi zopakovali – neciňte se nuceni něco darovat. Mnoho z Vás pomáhá mnohem účinněji, než pouze zasláním finančních prostředků – ať už se jedná o obětování vlastního utrpení za nenarozené děti, modlitbu či roznášení materiálů ve svém okolí. Na druhou stranu zastáváme stanovisko, že pokud je naše společná práce k něčemu dobrá, dá nám Bůh vždy tolik, kolik je potřeba. Proto si neděláme žádné rezervy, a to, co přijde, se snažíme co nejefektivněji použít k dobrou věci. V březnu jsme zorganizovali informační kampaň ke Dni nenarozených dětí v prostředcích hromadné dopravy v mnoha městech a mnoho z Vás se podílelo na vyvěšování a rozdávání plakátů. Jaký to přineslo efekt, to ví jen Bůh. Díky Bohu se také povedlo vydat brožurku (na ukázkou přikládáme) vhodnou k rozdávání „na ulici“, do ordinací, na školy, atp. Napíšete-li, rádi Vám libovolný počet zašleme.

Když Pán Bůh dá, uvažujeme o tom, že bychom rádi uspořádali o prázdninách informační kampaň na téma abortivita hormonální antikoncepce. Mnoho žen a dívek si není vědomo toho, že prakticky veškerá u nás prodávaná hormonální antikoncepce je svým účinkem abortivní. Na rok 2003 bychom rádi připravili nástěnný kalendář s názvem „Služebníci života“. Každý měsíc bude zdůrazněn jeden svatý nebo některá významná osobnost, která je následováníhodná a má něco společného s otázkami, o které nám nejvíce jde.

Co se z toho podaří realizovat a co ne, bude záležet na nás všech.

Srdečně Vás za HPŽ ČR zdraví Radim a Kateřina Ucháčovi

Finanční zpráva za rok 2001

Abyste měli představu, na co byly v loňském roce použity Vaše dary, otiskujeme zde stručný přehled příjmů a vydajů.

Příjmy

Zůstatek z roku 2000	192 089,08 Kč
Dar organizace Human Life International	183 672,75 Kč
Dar organizace Ja zum Leben	10 995,00 Kč
Grant Nadace sv. Františka z Assisi	77 263,00 Kč
Provoz automobilu HPŽ ČR	24 737,80 Kč
Bankovní úroky	896,18 Kč
Činnost HPŽ ČR <i>V této položce jsou započítány všechny dary, kde dárce nespecifikovali účel daru, nebo se účel nedal jiným způsobem zjistit.</i>	208 010,06 Kč
Osvětová kampaň ke Dni nenarozených dětí <i>Dary zaslané prostřednictvím kalendáře 2002 Zázrak života</i>	644 248,00 Kč
Informační oběžník	225 737,00 Kč
Němý výkřik	9 400,00 Kč
Proč pláčeš, Miriam	7 987,60 Kč
Člověkem od početí	2 709,00 Kč
Letáky	2 300,00 Kč
Diskuse – Brian Clowes	910,00 Kč
Celkem	1 590 955,47 Kč

Výdaje

Výroba kalendáře 2002 Zázrak života	448 378,50 Kč
Poštovné	170 216,70 Kč
Osvětová kampaň ke Dni nenarozených dětí 2001	164 285,40 Kč
Tisk informačního oběžníku	85 850,10 Kč
Provoz automobilu HPŽ ČR	76 218,52 Kč
Tisk letáků	9 560,30 Kč
Tisk brožurek	34 720,00 Kč
Nákup knihy Člověkem od početí	8 316,00 Kč
Nákup videokazet Němý výkřik	43 200,00 Kč
Zakoupení práv k fotografii	8 715,00 Kč
Provoz www serveru	4 200,00 Kč
Software	26 569,40 Kč
Bankovní poplatky	8 877,42 Kč
Provozní výdaje	96 634,54 Kč
Celkem	1 185 741,88 Kč

Nabídka pomoci

Milá maminko,

pokud Vám během vyšetření v těhotenství lékaři sdělili, že Vaše dítě je nebo bude pravděpodobně postižené, nutí Vás k potratu a ráda byste si o tom všem s někým promluvila, můžete nám zavolat na telefonní číslo 0619-531117 nebo 0604-605513.

Budete-li potřebovat jakoukoli pomoc, budeme se Vám ji snažit zprostředkovat.

Linka pro matky čekající postižené dítě: 0619-531117 nebo 0604-605513

Linka pro pomoc těhotným maminkám v tísní: 0603-976231

V **Poradně PPR** nabízí občanské sdružení **CENAP** konzultace v oblasti přirozeného plánování rodičovství (symptotermální metoda). Pracovnice poradny také pomáhají při řešení problémů vzniklých v důsledku těhotenství a mateřství.

Kontakt: CENAP, Trnitá 8, 602 00 Brno, tel.: 05-43254891

Internet: cenap@volny.cz, <http://www.volny.cz/cenap>

PhDr. Dagmar Štefancová (tel.: 02-22512184) nabízí posilu nastávajícím maminkám, které mají obavy z budoucnosti, příp. komukoliv, kdo si potřebuje popovídat o svých starostech či o bolestech, které ho tíží.

Duchovní podpora a modlitba na úmysly ve spojení s očekáváním narození dítěte:
Sestry premonstrátky, 411 82 Doksany 1, tel.: 0411-861197.

Pro ty z Vás, kteří rádi „brouzdáte“ po internetu, zde uveřejňujeme tipy na některé zahraniční webové stránky plné zajímavých informací, na které narazil student psychologie MU v Brně a člen HPŽ ČR Karel Skočovský:

<http://www.ccli.org> – ústředí Ligy pár páru v USA (v ČR <http://www.lpp.cz>)

<http://www.fertilityuk.org> – PPR zaměřené na tzv. vědomí plodnosti

<http://www.uni-duesseldorf.de/NFP> – prezentace projektu PPR

<http://www.irh.org> – informace o výuce PPR v zemích „třetího světa“

<http://www.afterabortion.org> – informace o postabortivním syndromu

<http://www.bygpub.com/natural/index.htm> – stránky o „přirozeném životním stylu“

Dopis gynekologům

Martin Kvapilík

Rád bych Vám napsal něco o akci pastorační rady farnosti sv. Mořice v Kroměříži, kterou jsme realizovali v roce 2001 na Den narozených dětí. Ten den jsme totiž měli farní shromáždění a na něm jsme napsali všem gynekologům okresu otevřený dopis, který podepsalo dost lidí. V dopise jsme uvedli konkrétní čísla o porodnosti a potratech v našem okrese (data přímo pro náš okres jsme zjistili na okresní statistice), poděkovali gynekologům za jejich morálně náročnou práci a poprosili je, aby jednali v zájmu života. Každý gynekolog okresu potom dostal osobní dopis. Adresy všech gynekologů okresu a lékařů na oddělení místní nemocnice jsme zjistili z telefonního seznamu.



Pozn. redakce:

Tento dopis gynekologům zveřejňujeme z toho důvodu, abychom Vás všechny povzbudili k podobné činnosti. Ke konci roku 2000 jsme jménem Hnutí Pro život ČR obeslali podobným dopisem, jako je tento kroměřížský Otevřený dopis, asi tisíc českých a moravských gynekologů. Odpovědělo nám pouze asi deset z nich - někteří v pozitivním slova smyslu (tzn. že se snaží těhotné ženy povzbuzovat k přijetí nového života), někteří v negativním (tzn. že jsou zastánci tzv. svobodného rozhodnutí ženy). Proto velice vítáme podobné akce, jakou realizovala pastorační rada farnosti sv. Mořice v Kroměříži, a jsme jim za to velice vděční.

Dobrých gynekologů, kteří opravdu jednají v zájmu života, je velice potřeba a v současné době je jich jako šafránu – Bohu díky za ně. Modleme se za tyto dobré gynekology, aby jim Bůh dal sílu vytrvat v jejich často nelehké, náročné, ale bohužel práci, a rovněž i za všechny ostatní gynekology, aby se vydali správnou cestou.

Často se na nás obracejí lidé se žádostí o kontakt na skutečně křesťanského gynekologa a my jim mnohdy nemůžeme s čistým srdcem nikoho v místě jejich bydliště doporučit. Prosíme Vás, pokud o někom takovém víte (tj. neprováděl by potraty a ideálně nepředepisoval antikoncepci a nedoporučoval umělé oplazení), abyste nám napsali, abychom takového lékaře mohli přip. doporučit. Děkujeme.

Otevřený dopis kroměřížským gynekologům u příležitosti Dne nenarozených dětí

Kroměříž, 25. března 2001

Vážená paní doktoro, vážený pane doktore,

obracíme se na Vás otevřeným dopisem v den, který Hnutí Pro život ČR a mezinárodní společenství vyhlásilo Dnem nenarozených dětí.

V České republice bylo podle údajů ČSÚ v letech 1957 až 1999 usmrceno při umělých potratech celkem 2.865.779 dětí, i na náš okres připadají desetitisíce. Tento počet mnohonásobně převyšuje počet obětí fašismu a komunismu v naší zemi.

Věříme, že každý lidský život je jedinečný a nezasloužený dar našeho Stvořitele, a proto Vás chceme poprosit, abyste byli zastánci práva na život a vystupovali v zájmu bezbranných.

Sami se nepovažujeme za lidi bez hříchu. Spíše chceme, abychom jako lidé neopakovali stejné chyby.

Pomáháte na svět nám, našim dětem a vnukům. Proto Vás prosíme, abyste se zasadili za každý lidský život, který můžete ovlivnit, podobně jako o tom napsal král Šalamoun v jednom ze svých přísloví:

Vysvobod' ty, kdo jsou vlečeni na smrt; což se neujmeš těch, kdo se potácejí na popravu? Řekneš-li: „My jsme to nevěděli“, což ten, který zpytuje nitro, tomu nerozumí? Ten, který chrání tvůj život, to neví? On odplatí člověku podle jeho činů. (Příslaví, 24:11-12)

Děkujeme za Vaše milosrdenství.

P. Josef Říha a účastníci farního shromáždění farnosti sv. Mořice v Kroměříži

(podpisový arch přiložen)



K umělému oplození

C. G. Jung

Níže uvedený úryvek z knihy C. G. Junga „Sto dopisů (výbor z korespondence)“, kterou vydalo nakladatelství Sagittarius, nám poslal pan Michal Kretschmer s poznámkou: „Tento velký psycholog, prohlašující se za křesťana (moje poznámka: s výraznými sklony ke gnosticismu), tam v jednom dopise píše jednomu ze členů skupiny skandinávských vědců protestujících proti legalizaci umělého oplodnění v severských zemích tato opravdu prorocká slova před téměř 50 roky:“



Mr. E. Roenne-Peterson, Stockholm

Dear Sir,

16. března 1953

insemination artificialis se vskutku může stát sociálním a právním problémem, jestliže ve společnosti převládnu racionalistická a materialistická hlediska a potlačí se kulturní hodnoty, jako je svoboda myšlení a navazování vztahů mezi lidmi. Toto nebezpečí není tak zanedbatelné, aby bylo možné je přehlížet. Proto je na místě otázka, k jakým možným následkům by to v praxi mohlo vést.

Z hlediska psychopatologie by bezprostředním důsledkem bylo „nelegitimní“ těhotenství, tj. těhotenství bez otce, i kdyby k oplodnění došlo v manželství a za legitimních podmínek. Byl by to případ neznámého otcovství. Protože člověk je jedinec a je nezaměnitelný, není možné otce uměle nahradit. Dítě by bylo nevyhnutelně zatíženo nelegitimitou, osiřelostí nebo adopcí, a to by zanechalo stopy v jeho psychice.

Jako běžně používaná metoda při pěstování dobytka by umělé oplodnění snížilo morální statut lidské matky na úroveň krávy, bez ohledu na to, co si sama o tom myslí nebo co jí o tom namluvili. Tak jako každý býk s žádoucími rasovými vlastnostmi se může stát dárcem semene, může se jím stát i každý muž, který vyhoví chovným požadavkům na anonymní rozmnožování. Taková praxe je založena na katastrofálním znevážení lidské individuality a je nutně na újmu důstojnosti člověka. Protože jsem se s těmito případy dosud nasetkal, nevím, jaké psychické následky má takové chladnokrevně „vědecky“ provedené početí, ani jak se cítí matka, která otěhotní s někým úplně cizím. Dovedu si představit, že to působí stejně jako zneuctění. Že se o takových problémech vůbec musí diskutovat, mi už samo o sobě připadá jako zlověstný příznak duchovního a morálního stavu našeho světa.

Sincerely yours

C.G.Jung

Setkání Hnutí Pro život ČR v Polné

Zdeňka Rybová

V sobotu 16. února 2002 se v Polné nedaleko Jihlavy uskutečnilo setkání členů a přátel HPŽ ČR s vedením sdružení. Z Prahy se schůzky za HPŽ ČR účastnil prezident Radim Ucháč s manželkou a jedním ze svých tří dětí, nejmladším synem Jakubem, viceprezidentka a mluvčí Zdeňka Rybová, z Kladna přijeli členové předsednictva hnutí manželé David a Michaela Prentisovi (kromě této funkce v HPŽ ČR jsou vedoucími Ligy pár párů vyučující přirozené plánování rodičovství), z Plzně byl jako člen rady HPŽ ČR přítomen dominikán P. Pavel Mayer OP. Z blízké Jihlavy přijela jedna ze zakládajících členek HPŽ ČR a členka jeho předsednictva paní Sylva Bernardová. S organizací setkání téměř tři desítek členů s vedením HPŽ ČR v polenském Lidovém domě jí významně pomáhal tamější občan, tajemník městského úřadu a zároveň člen rady hnutí Ing. Pavel Novák.

Čestným hostem byl poslanec JUDr. Ing. Jiří Karas (KDU-ČSL), který je také jedním z členů sdružení.

Téměř sedmihodinové setkání bylo zahájeno mší sv. v historické kapli sv. Anny, kterou celebroid polenský děkan P. Zdeněk Krček a P. Pavel Mayer OP. Vlastní setkání začalo představením osob, které jsou v současné době ve vedení HPŽ ČR. Svůj pozdrav a úvodní slovo s osobním vyznáním, proč se staví za ochranu počatých dětí, nemocných a starých lidí, tedy za prosazování cíle plné

právní ochrany pro každou lidskou bytost od početí do přirozené smrti, přednesl posluchačům poslanec Jiří Karas.

Volná diskuse, která navazovala a pokračovala až do tří hodin odpoledne, se zpočátku týkala otázek blížících se voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (červen 2002) a současného politického spektra, které je v osobnostech jednotlivých zákonodárců spoluzodpovědné za platné zákony schvalující zabíjení počatých dětí v lůně jejich matek. Poslze pokračovala v tématech týkajících se šíření konkrétní pomoci a spolupráce HPŽ ČR s azylovými domy pro matky v tísní a poradnami pro ženy v nouzi. Praktické rady a nabídky pomoci se hrnuly také pro Pochod pro život v Praze, který se uskutečnil 23. března t.r.

Vydařené setkání bylo sice první, ale zajisté nebylo poslední. Pokud se vše zdaří, podobná setkání se uskuteční také v příštích letech. Vedení HPŽ ČR doufá, že letošním setkáním byla otevřena nová tradice. Ostatně Polná a jihlavský region patří k tradičním místům, kde má Hnutí Pro život ČR své mnohaleté kořeny - přímo z Polné pocházel MUDr. Zdeněk Hejl, zakladatel sdružení.

Z řad členů načerpalo vedení HPŽ ČR nejen radost z viditelného zájmu a účasti na práci pro záchranu nenarozených dětí, ale také inspiraci pro další projekty a za obojí děkuje!

Trpělivost přináší růže i v ochraně lidského života

Ferdinand Peroutka

Tohle staré moudro se nově potvrdilo. Aktivisté Hnutí Pro život ČR pod omlazeným vedením jsou stále výraznějšími partnery pokřivenému svědomí české společnosti. Jejich posledním úspěchem byl také Pochod pro život, který se konal v Praze 23.3.2002. Pořadatelé se nedali odradit loňskou mediální skandalizací, vyvolanou provokacemi anarcho-trockistických bojůvek, a odvedli perfektní výkon, který byl milým překvapením pro všechny zúčastněné. Přesto, že počasí pochodu příliš neprálo, sluníčko svítilo ve tvářích bezmála tisícovky mladých i starších, dětí i rodičů, studentů, duchovních a řeholníků, kteří si vykračovali pražskou pěší zónou s transparenty Stop kultu smrti, Češi pro život, Svědomí nelze zabít a Potrat všechno změni.

Již dva dny před pochodem brněnský biskup Vojtěch Cíkrle sloužil přímluvnou mši sv. za úctu k počatému životu v brněnské katedrále sv. Petra. Konání pochodu podpořil biskup královéhradecký Dominik Duka, biskup litoměřický Josef Koukl, biskup ostravskopavský František Lobkowicz a řeckokatolický biskup Ivan Ljavinec. A samozřejmě také už tradiční účastník Pochodu pro život – nestárnoucí arcibiskup Karel Otčenášek. Ten nejen prošel celou trasu pochodu až k soše sv. Václava, ale před jeho začátkem vedl a spolu s deseti dalšími duchovními koncebroval bohoslužbu v Chrámu Matky Boží před Týnem, která byla přímo přenášena Radiem Proglas. Zde otec arcibiskup m.j. vyslovil myšlenku odsouzení zla



interrupcí formou publikace, v níž by své názory na tuto problematiku vyjádřili prominentní osobnosti veřejného života.

V samotném průběhu pochodu se ukázalo, že loňský pevný postoj ochránců života přinesl své ovoce. Požehnání jistě přinesla i modlitba růžence, který se účastníci modlili v druhé části průvodu pod vedením plzeňského převora dominikánů P. Pavla Mayera OP. Provokatéři z řad feministického hnutí a ultralevičácké organizace REVO se nestačili divit. Jejich kabaretní převleky a snahy ironizovat papeže Jana Pavla II. zůstaly bez odezvy. Klidní a připravení účastníci pochodu je lhostejně míjeli, doprovodní policisté provokatéry bez větších potíží odkláněli z trasy pochodu. Na policii mu-

seli být předvedeni tři anarchisté, z toho dvacetiletá dívka, která se odmítla legitimovat a dvaadvacetiletá žena, obviněná z útoku na veřejného činitele.

Koronou poklidného rázu letošního pochodu bylo jeho vyvrcholení na Václavském náměstí. Pod sochou sv. Václava zněly křesťanské písně v podání skupiny Papsrky, které hřejivými tóny a slovy za pár minut vypudily anarchisty i s jejich „právem na bezplatné interrupce“. A třebaže se snesl krátký přívál ledového deště, dobrou náladu přítomných potvrdila i vystoupení poslanců Jiřího Karase z KDU-ČSL, Marka Ben-

dy z ODS, předsedkyně Unie katolických žen Markéty Koronthályové, vedoucí ostravské poradny pro PPR MUDr. Marie Fridrichové i svědectví mladé maminky dvou dětí, bývalé klientky azylového Domova pro dětský život. V závěru setkání lidé zazpívali Svatováclavský chorál a položili květiny na plátno s nápisem „Chtěli jsme vás pohladit“. Tichou tečkou za pochodem bylo vypuštění stovek bílých balónek – symbolů duší desetitisíců dětí, které se nesměly narodit. Propuly okolo sousoší svatých, pohoupaly se nad střechou i kopulí Národního muzea a zmizely v březnovém nebi.



Cílem obhájců „ženských práv na vyškrábnutí dělohy“ bylo především vyvolání jakéhokoli konfliktu. Prezentaci, kterou pro média začali ještě před vlastním začátkem Pochodu, jim pokojně, vytrvale a tím i úspěšně kazil neúnavný Václav Lamr (FGMBFI).

Mladí, zapojte se do kultury života!

Kateřina Ucháčová

Evropská aliance mladých (EYA – European Youth Alliance) je koalice mladých lidí¹ zasazujících se za důstojnost člověka v orgánech OSN a EU. Je součástí Světové aliance mladých (WYA – World Youth Alliance) sdružující mladé lidi z celého světa, kteří mají za cíl chránit lidský život a jeho důstojnost v mezinárodních úmluvách. Takto se chtějí podílet na budování nové kultury života.

EYA se účastní všech důležitých konferencí OSN, spolupracuje s jinými nevládními neziskovými organizacemi, úředníky v OSN a zástupci vlád z celého světa. Stejně tak monitoruje jednání v EU a účastní se jednání v evropských institucích.

EYA byla založena na jaře 1999 jako reakce na výzvu mezinárodního společenství, aby se mladí lidé více zapojovali do dění ve světě. Cílem EYA je zvýšit účast mladých na regionálním i mezinárodním rozhodování, a to vzděláváním a aktivní účastí v mezinárodních diskusích týkajících se lidské bytosti. Na internetové stránce <http://www.worldyouthalliance.org> se můžete dozvědět více o WYA i EYA.

HPŽ ČR je členem EYA a někteří členové HPŽ ČR jsou rovněž individuálními členy WYA. Vyzýváme zejména Vás, mladé (nejen) věkem, abyste po seznámení s Chartou WYA (k dispozici na výše uvedené internetové stránce; pro ty, kteří nemají přístup k internetu, na adrese redakce) zvážili své členství v této organizaci. Hlasy aliance tak budou mít větší váhu při důležitých rozhodováních na mezinárodní úrovni a tato rozhodování se týkají každého z nás. Bez ohledu na své případné členství však můžete přijet na některý ze vzdělávacích seminářů a konferencí pořádaných EYA.

Ti z vás, kdo by měli zájem se takto podílet na budování nové kultury života, která respektuje lidský život v celé jeho důstojnosti (tj. od početí do přirozené smrti) a podporuje tradiční rodinu, spojte se s námi (na adrese redakce) – budeme rádi, že náš společný hlas ovlivní rozhodování v OSN a EU. Jediné, co je z Vaší strany potřeba, je znalost angličtiny, chuť a čas zúčastnit se některých z níže uvedených akcí EYA. Pokud by finance byly důvodem pro Vaši neúčast, určitě se s námi spojte. Budeme se snažit udělat vše pro to, abyste se mohli těchto akcí zúčastnit.



EUROPEAN
YOUTH
ALLIANCE

¹ Mladí lidé znamená cca. 18-30 let, i výše; manželství a rodina nemusí být překážkou.

Některé důležité a zajímavé akce pořádané EYA

(příhlášky a podrobnější informace na adrese redakce)

Úvod do evropského práva, 7.-10.6.2002, Štrasburk

Víkendový seminář zahrnující přednášky o základech evropského práva (EU a Rada Evropy), studie a diskuse, návštěvu Rady Evropy a Evropského parlamentu, setkání se členy obou institucí, pracovní skupiny a workshopy, kulturní akce.

Jednací jazyk: angličtina. Ubytování a strava zajištěna.

Podrobnější informace a přihlášky na adrese redakce co nejdříve!

Filozofické základy lidské důstojnosti, 16.-25.8.2002, Lucembursko

Desetidenní seminář na téma lidské důstojnosti. Hlavní přednášející: Prof. Josef Seifert, Mezinárodní filozofická akademie v Lichněštesku.

Kongres mladých lidí pro novou kulturu života, 11.-13.10.2002, Mnichov

Setkání mladých lidí, kteří se budou zabývat hlavními otázkami týkajícími se kultury života. Kulturní akce. Jednací jazyk: němčina.

Počaté embryo – o statutu embrya v Evropě, 18.-20.10.2002, Brusel

Rok 2004 – Mezinárodní rok rodiny; projekt „Europe 4 Family“

Datum konání: Hlavní happening se bude konat v Bruselu v září 2004. Národní pochody a kulturní akce pro život se budou konat od června do září.

Účastníci: Pochod spojí mladé lidi s více než dvaadvaceti evropských zemí.

Organizátoři: EYA a členské organizace.

Mladí lidé z celé Evropy půjdou pěšky, pojedou na kolech, lodích, apod. a do Bruselu přinesou *návrh prorodinné politiky EU a národní zákony*. Každá národní skupina přinese svůj *tradiční symbol*, aby ukázala nejen různost a kulturní bohatství kontinentu, ale i spojení společnou vizí rodiny jako základní jednotky společnosti. Odjezd a samotný pochod z různých evropských měst bude zahrnovat *kulturní akce pro život*. *Závěrečný happening v Bruselu* bude zahrnovat dvoudenní setkání všech organizátorů a národních zástupců včetně manifestace před evropskými institucemi s prezentací návrhů, závěrečné prezentace návrhů v Evropském parlamentu se závěrečnou oslavou a výstavou národních symbolů v Evropském parlamentu.

Jedte pro život 2002 - na kole napříč Rakouskem za nenarozené dítě

Další akce, které se můžete aktivně zúčastnit, je cyklistická pouť po Rakousku v době od 18. do 31. srpna 2002, kterou organizuje rakouská mládežnická organizace Youth For Life (Mladí pro život – <http://www.youthforlife.net>). Mladí pojedou na kolech napříč Rakouskem, aby propagovali a oslavovali kulturu života.

Každému chtějí předat tyto zprávy:

- Nenarozené dítě je živou bytostí od okamžiku početí.
- Žádné zabíjení, pokusy a vykořisťování, pouze láska a respekt k důstojnosti dítěte.

Každé mamince chtějí říci:

- Dítě potřebuje oddanost a trpělivost, ale stojí to za pokus. Dokážete to!

Co budou dělat pro nenarozené děti?

- Předávat informace pomocí přednášek a diapositivů, plakátů a letáků, médií.
- Svědčit o důstojnosti nenarozeného dítěte skrze osobní kontakt a rozhovory s každým, koho potkají.
- Modlit se za kulturu života a denně slavit Mši sv.

Předběžná trasa a program:

- 18.8.: Odjezd z Bregenze do Feldkirchu
- 19.8.: Zams
- 20.8.: Innsbruck
- 21.8.: Happeningy pro život v Insbrucku
- 22.8.: Wörgl
- 23.8.: Bad Reichenhall v Bavorsku
- 24.8.: Happeningy pro život v Bad Reichenhall v Bavorsku, odjezd do Salzburgu
- 25.8.: Happeningy pro život v Salzburgu
- 26.8.: Bad Ischl
- 27.8.: Linz
- 28.8.: Melk
- 29.8.: Přes St. Pölten do Krems
- 30.8.: Vídeň
- 31.8.: Happeningy pro život ve Vídni (Mše sv., koncert pro život, apod.)

Během poutě by se měli k rakouským mladým připojit i mladí z dalších evropských zemí. Předběžně má zájem se zúčastnit několik mladých z chomutovské jednoty Orla. Youth For Life navrhuje, aby se Češi připojili k pouti v Linzi, tj. 27.8. přibližně v 17 hodin. Někdo z cyklistů by zřejmě na Čechy čekal na předem domluveném místě na předměstí Lince. Navrhují trasu, která vede přes Wulowitz, Rainbach, Freistadt, Neumarkt a Engerwitzdorf do Linze. V případě zájmu o účast se s námi spojte na adrese redakce, abychom mohli zajistit další podrobnosti. (Kdyby někdo chtěl jet celou rakouskou trasou, je to samozřejmě také možné.)

Ještě připojujeme závěrečnou výzvu Youth For Life, kteří jsou rovněž členy EYA: *Přijďte a pojedte s námi! Následujme volání Svatého Otce, když říká: „Děláte nejdůležitější práci na zemi.“ Následujme Matku Terezu, když se za nás modlí, „abychom povstali pro život a pro nenarozené dítě“.*

VOLBY 2002

V této příloze jsme pro Vás připravili zkrácený seznam kandidátů do Poslanecké sněmovny. Tímto seznamem sledujeme pouze jedinou věc: poprosit Vás, abyste na zde uvedené kandidáty psali a připoměli jim, že jsou zde voliči, kteří chtějí větší ochranu nenarozených dětí, odmítají potraty, eutanázii, klonování či propagaci homosexuality.

Seznam kandidátů je záměrně omezený na ty, kteří se téměř jistě dostanou do Poslanecké sněmovny, ostatní jsou s velkou pravděpodobností nevolitelní. Je však důležité psát na všechny kandidáty ve vašem kraji – a to i těch politických stran, které volit nebudete, protože to pomůže při prosazování lepších zákonů v novém Parlamentu. Není potřeba psát nějaké dlouhé a duchaplné dopisy, stačí pouze krátké otázky či Váš názor na danou problematiku či napsat, že tu a onu stranu volit nebudete, protože . . .

Prosíme Vás, abyste se nebáli psát kandidátům Vašeho kraje. Je důležité, aby se ti, kteří zasednou do poslaneckých lavic, snažili mj. legislativně prosazovat to, o co se společně snažíme: ochranu lidské důstojnosti, ochranu lidského života od jeho početí do přirozené smrti, ochranu a podporu manželství a rodiny. S tímto „tlakem“ (lobbyingem) na politiky je dobré začít již nyní. U politických stran, které nemají velkou šanci se do Parlamentu dostat, uvádíme alespoň kontakt na jejich ústředí.

V této souvislosti cítíme povinnost Vás upozornit na jeden bod volebního programu ODA. V pasáži č. 3/3.1. v odstavci Rovnost před zákonem se mj. píše: „Podporujeme možnost uzavírání partnerských smluv osobami stejného pohlaví, které jim zaručí rovné postavení před zákonem.“ V programech jiných stran jsme nic podobného nenašli.

Kontakty na ústředí některých kandidujících politických stran

Cesta změny, Perlová 1, 110 00 Praha 1, info@cestazmeny.cz, <http://www.cestazmeny.cz>

Česká pravice, Lublaňská 57, 120 00 Praha 2, cp-praha@ceskapravice.cz, <http://www.ceskapravice.cz>

ČSNS, Bubenská 55, 170 00 Praha 7, info@csns.cz, <http://www.csns.cz>

ČSSD, Hybernská 7, 110 00 Praha 1, info@socdem.cz, <http://www.cssd.cz>

HA, Kavkazská 5, 101 00 Praha 10, aliance@humanisti.cz, <http://www.humanistickaaliance.cz>

Koalice, P.O. Box 65, 118 01 Praha 1, info@ikoalice.cz, <http://www.ikoalice.cz>

KSČM, Politických vězňů 9, 110 00 Praha 1, vol.program@kscm.cz, <http://www.kscm.cz>

ODA, Štefánikova 21, 150 00 Praha 5, oda@oda.cz, <http://www.oda.cz>

ODS, Sněmovní 3, 118 00 Praha 1, sekretar@ods.cz, <http://www.ods.cz>

Naděje, Na poříčí 12, 110 00 Praha 1, kancelar@strana-nadeje.cz, <http://www.strana-nadeje.cz>

NDS, Zlešická 1847/3, 148 00 Praha 4 - Chodov, <http://www.mujiweb.cz/www/nds/>

Pravý blok, Žitná 29, 110 00 Praha 1, pblok@volny.cz, <http://www.volny.cz/pblok>

RMS, Senovážné nám. 6, 110 00 Praha 1, Republikani@seznam.cz, <http://www.republikani.cz>

Sdružení nezávislých, Husova 7, 586 01 Jihlava, kancelar@snk.cz, <http://www.snk.cz>

Strana venkova - SOS, Práčská 1881, 106 00 Praha 10, sv.sos@worldonline.cz, <http://www.svsos.cz>

Strana za životní jistoty, Sudoměřská 32, 130 00 Praha 3, szj@volny.cz, <http://www.szj.cz>

Volba pro budoucnost, Klatovská 128, 320 00 Plzeň, info@vpb.cz, <http://www.vpb.cz>

Zelení, Murmanská 13/1246, 100 00 Praha 10, info@stranazelenych.cz, <http://www.stranazelenych.cz>

Hlavní město Praha

ODS	1.	prof. Ing. Václav Klaus CSc.	PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>klaus@psp.cz</i>
	2.	Ing. Jan Zahradil	PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>zahradil@psp.cz</i>
	3.	Tomáš Kladívko	Posl. kanc., Jablonecká 723, 190 00 Praha 9 <i>kladivko@psp.cz</i>
Koalice	1.	JUDr. Hana Marvanová (US)	US-DEU, Malostranské nám. 266/5, 110 00 Praha 1 <i>hana.marvanova@unie.cz</i>
	2.	MUDr. Vladimír Řiha (KDU)	Domažlická 9, 130 00 Praha 3 <i>vladimir.riha@fnmotol.cz</i>
	3.	Ing. Pavel Svoboda (US)	Posl. kanc., Jahodová 1353, 100 00 Praha 10 <i>svobodap@psp.cz</i>
ČSSD	1.	JUDr. Petra Buzková	Posl. kanc., Kaprova 12, 110 00 Praha 1 <i>buzkova@psp.cz</i>
	2.	BSc. Jan Kavan	MZV ČR, Loretské náměstí 5, 118 00 Praha 1
	3.	JUDr. Stanislav Křeček	Posl. kanc., nám. Míru 341/15, 120 00 Praha 2 <i>krecek@psp.cz</i>

Středočeský kraj

ODS	1.	Ing. Vlastimil Tlustý CSc.	Posl. kanc., Ottova 155, 269 01 Rakovník <i>tlusty@psp.cz</i>
	2.	Jan Vidím	Posl. kanc., Palackého 863, 293 01 Mladá Boleslav <i>vidim@psp.cz</i>
	3.	Ing. Jan Klas	Posl. kanc., Floriánská 576, 272 01 Kladno <i>comp@mbox.speed.cz</i>
Koalice	1.	JUDr. Vlasta Parkanová (KDU)	Posl. kanc., Čs. armády 145, 261 01 Příbram IV. <i>parkanova@psp.cz</i>
	2.	Mgr. Pavel Němec (US)	Posl. kanc., Tyršova 108, 261 01 Příbram <i>nemec@psp.cz</i>
	3.	MUDr. Josef Janeček (KDU)	Posl. kanc., Karlovo nám. 5, 120 00 Praha 2 <i>janecek@psp.cz</i>
ČSSD	1.	Mgr. Stanislav Gross	Posl. kanc., Winstona Churchilla 2, 113 59 Praha 3 <i>gross@psp.cz</i>
	2.	Ing. Milan Urban	Posl. kanc., Žitenická 10, 286 01 Čáslav <i>urban@psp.cz</i>
	3.	RNDr. Miloš Kužvart	MŽP ČR, Vršovická 65, 100 10 Praha 10 <i>ministr@env.cz</i>

Jihočeský kraj

ODS	1.	Ing. Miroslav Beneš	Posl. kanc., Piaristická 8, České Budějovice <i>benesm@psp.cz</i>
	2.	Tom Zajiček	Posl. kanc., Smetanova 78, 397 01 Písek <i>zajicekt@psp.cz</i>
	3.	Michal Doktor	Posl. kanc., Pravdova 837/II, 377 01 Jindř. Hradec <i>doktor@psp.cz</i>
Koalice	1.	Ing. Pavel Pešek (US)	Posl. kanc., Kostelní 165, 381 01 Český Krumlov <i>pesek@psp.cz</i>
	2.	Ing. Miroslav Kalousek (KDU)	Posl. kanc., Zavadilská 2472, 390 01 Tábor <i>kalousek@psp.cz</i>
	3.	Ing. Jaromír Talíř (KDU)	Posl. kanc., Dubenská 11, 370 05 České Budějovice <i>talir@psp.cz</i>
ČSSD	1.	PhDr. Vladimír Špidla	MPSV ČR, Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2 <i>spidla@psp.cz</i>
	2.	JUDr. Jitka Kupčová	Posl. kanc., Velké náměstí 212, 386 01 Strakonice <i>kupcova@psp.cz</i>
	3.	Mgr. Eduard Zeman	MŠMT ČR, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1

Plzeňský kraj

ODS	1.	Ing. Jiří Papež	Posl. kanc., Hlávkova 12, 334 01 Preštice <i>papez@psp.cz</i>
	2.	JUDr. Jiří Pospíšil	Severní 118, 301 00 Plzeň <i>rkmkp@volny.cz</i>
	3.	Jiří Bílý	341 01 Malý Bor 133 <i>jbily@razdva.cz</i>
Koalice	1.	PhDr. Stanislav Volák (US)	Hájkova 372, 344 01 Domažlice <i>stanislav.volak@unie.cz</i>
	2.	Ing. Jaroslav Lobkowicz (KDU)	Posl. kanc., Americká 29, 301 00 Plzeň <i>lobkowiczj@psp.cz</i>
	3.	MUDr. Tomáš Kříklán (US)	331 52 Dolní Bělá 162 <i>tomas.kriklan@worldonline.cz</i>
ČSSD	1.	Doc. M. Emmerová, CSc.	Posl. kanc., Sedláčkova 14, 301 00 Plzeň <i>emmerova@psp.cz</i>
	2.	Ing. Václav Votava	Na Vinici 1049, 349 01 Stríbro <i>votava.vaclav@worldonline.cz</i>
	3.	Ing. Milan Ekert	Posl. kanc., Masarykova 393, 339 01 Klatovy <i>ekert@psp.cz</i>

Karlovarský kraj

ODS	1.	Ing. Miloš Patera	ODS Karlovy Vary, Jaltská 7, 360 01 Karlovy Vary <i>milos.patera@volny.cz</i>
	2.	Lubomír Suk	OS ODS Sokolov, Staré nám. 23, 356 01 Sokolov <i>stamp@volny.cz</i>
	3.	MUDr. Jan Svoboda	Posl. kanc., Nám. J. z Poděbrad 33, 350 02 Cheb <i>svoboda@psp.cz</i>
Koalice	1.	Tomáš Peták (US)	Podhradská 676/7, 350 02 Cheb <i>webmaster@petak.info</i>
	2.	Miloš Bílek (KDU)	Lidická 1296, 363 01 Ostrov <i>bilek-qu-sy@volny.cz</i>
	3.	Miroslav Volf (KDU)	Nádražní 595/8, 357 51 Kynšperk nad Ohří
ČSSD	1.	Ing. Rudolf Tomíček	Posl. kanc., Příčná 24, 356 01 Sokolov <i>tomicke@psp.cz</i>
	2.	Josef Mikuta	Na Zámecké 496, 364 01 Toužim
	3.	RNDr. Pavel Poc	MÚ, Ruská 155/3, 353 01 Mariánské Lázně

Ústecký kraj

ODS	1.	MUDr. Miroslav Ouzký	Posl. kanc., Golovinova 1559, 432 01 Kadaň <i>ouzky@ouzky.cz</i>
	2.	Ing. Miroslav Pátek	Magistrát, Velká Hradební 8, 401 00 Ústí n. L.
	3.	Mgr. Oldřich Vojř	Posl. kanc., Jana Kříže 846, 434 01 Most <i>vojir@psp.cz</i>
Koalice	1.	JUDr. Karel Kühnl (US)	PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>kuhnl@psp.cz</i>
	2.	Jiří Landa (KDU)	MÚ, Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice <i>landa@mulitom.cz</i>
	3.	PaedDr. Martin Sekal (US)	Tržní 28, 405 02 Děčín <i>msek@iol.cz</i>
ČSSD	1.	Ing. Josef Hojdar	Posl. kanc., Moskevská 1/14, 434 51 Most <i>hojdar@psp.cz</i>
	2.	Ing. Vladimír Laštůvka	Posl. kanc., Pohraniční 1288/1, 405 01 Děčín <i>lastuvka@psp.cz</i>
	3.	Robert Kopecký	Posl. kanc., Palachova 8, 412 01 Litoměřice <i>kopecky@psp.cz</i>

PŘÍLOHA K VOLBÁM 2002

Liberecký kraj

ODS	1.	Ing. Libor Ježek	Posl. kanc., Máchova 2, 466 01 Jablonec nad Nisou <i>jezekl@psp.cz</i>
	2.	Tomáš Hasil	Magistrát, nám. Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec 1 <i>hasil.tomas@magistrat.liberec.cz</i>
	3.	MUDr. Petr Kott	5. května 227, 472 01 Doksy
Koalice	1.	PhDr. Petr Mareš (US)	Posl. kanc., Hluboká 143, 511 01 Turnov <i>mares@psp.cz</i>
	2.	Jiří Vacek (KDU)	Vřesová 120, 460 15 Liberec 15 <i>jiri.vacek@nemlib.cz</i>
	3.	RNDr. František Pelc (US)	SCHKO ČR, Kaplanova 1931, 148 01 Praha 4 <i>pelc@schko.cz</i>
ČSSD	1.	Mgr. Ing. Michal Kraus	Posl. kanc., Husova č.p. 9, 530 02 Semily <i>kraus@psp.cz</i>
	2.	Oldřich Němec	Okresní úřad, nám. Dr. E. Beneše 26, 460 73 Liberec <i>posta@oku-lbc.cz</i>
	3.	Ing. Jitka Vojtilová	Děvinská 65, 471 28 Hamr na Jezeře <i>vojtila@volny.cz</i>

Královéhradecký kraj

ODS	1.	Ing. Miloslav Kučera	Posl. kanc., 17. Listopadu 861, 506 01 Jičín <i>kuceram@psp.cz</i>
	2.	Ing. Jiří Patočka	Posl. kanc., Eliščíno náměstí. 777, 500 02 Hr. Králové <i>patocka@psp.cz</i>
	3.	MUDr. Josef Kochan	Státní oblastní nemocnice, RTG - radiodiagnostické oddělení, M. Gorkého 8, 541 21 Trutnov Na záhonech 67; 140 00 Praha 4
Koalice	1.	JUDr. Cyril Svoboda (KDU)	<i>svobodac@psp.cz</i>
	2.	Ing. Ivan Pilip (US)	PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>pilip@psp.cz</i>
	3.	Ing. Jiří Hanuš (KDU)	Lhota 329, 549 41 Červený Kostelec <i>hanus@mestock.cz</i>
ČSSD	1.	Ing. Jiří Rusnok	MF ČR, Letenská 15, 118 10 Praha 1 <i>jrusnok@mfc.cz</i>
	2.	Evžen Snítílý	Posl. kanc., Svatohavelská 370, 516 01 R.n. Kněžnou <i>snitily@psp.cz</i>
	3.	Ing. Hana Orgoníková	Posl. kanc., Ruská 16, 506 01 Jičín <i>orgonikova@psp.cz</i>

Pardubický kraj

ODS	1.	Ing. Alena Páralová	Posl. kanc., Pernštýnská 16, 530 02 Pardubice <i>paralova@psp.cz</i>
	2.	Mgr. Václav Nájemník	Posl. kanc., Ropkova 29, 570 01 Litomyšl <i>najemnik@psp.cz</i>
	3.	Ing. Veronika Nedvědová	Posl. kanc., Tvardkova 1191, 562 01 Ústí nad Orlicí <i>nedvedova@psp.cz</i>
Koalice	1.	JUDr. Miloslav Výborný (KDU)	Posl. kanc., Masarykovo nám. 220, 530 02 Pardubice <i>vyborny@psp.cz</i>
	2.	Vladimír Mlynář (US)	PSP ČR, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>mlynar@psp.cz</i>
	3.	Pavel Severa (KDU)	Toulovcovo náměstí 1102, 570 01 Litomyšl <i>severa@psp.cz</i>
ČSSD	1.	Mgr. Radko Martínek	Posl. kanc., nám. Míru 33, 568 02 Svitavy <i>martinek@psp.cz</i>
	2.	Ing. Miroslav Váňa	Skrbkova 701, 530 02 Pardubice
	3.	Doc. Ing. Miloš Titz, CSc.	Posl. kanc., Chemiků 129, 530 02 Pardubice <i>titz@psp.cz</i>

Vysočina

ODS	1.	Míroslava Němcová	Posl. kanc., Havlíčkovo nám. 17, 591 01 Zďár n. S. <i>nemcovam@psp.cz</i>
	2.	MVDr. Jaroslav Pešán	Posl. kanc., Masarykovo náměstí 48, 586 01 Jihlava <i>pesan@psp.cz</i>
	3.	Ing. Petr Hort	675 02 Konešín 5 <i>hort@psp.cz</i>
Koalice	1.	Ing. Jan Kasal (KDU)	PSP ČR Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>kasal@psp.cz</i>
	2.	Mgr. Zdeněk Geist (US)	US, Masarykovo nám. 45, 586 01 Jihlava <i>zdenek.geist@unie.cz</i>
	3.	JUDr. Ing. Jiří Karas (KDU)	PSP ČR Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 <i>karas@psp.cz</i>
ČSSD	1.	Ing. Jaroslav Tvrdík	Mrkvičkova 1373, 163 00 Praha - Řepy <i>press.service@army.cz</i>
	2.	Karel Černý	591 01 Hamry nad Sázavou 128 <i>cerny@psp.cz</i>
	3.	Ing. Petr Zgarba	Lázně Petrkov 58, 582 57 Lípa

Jihomoravský kraj

ODS	1.	Ing. arch. Václav Mencl	Mášova 15, 602 00 Brno sekretar@ods.cz
	2.	PhDr. Walter Bartoš	Posl. kanc., Sadová 1, 695 01 Hodonín bartos@psp.cz
	3.	Mgr. David Šeich	Štefánikova 652, 664 61 Rajhrad Sadová 1, 695 01 Hodonín ambrozek@psp.cz
Koalice	1.	RNDr. Libor Ambrozek (KDU)	Jana Babáka 105/9, 612 00 Brno v.ostry@seznam.cz
	2.	Ing. Vlastimil Ostrý (US)	Posl. kanc., Starobrněnská 20, 603 00 Brno gruza@psp.cz
	3.	Ing. Jan Grůza (KDU)	Velkomoravská 23, 695 01 Hodonín skromach@psp.cz
ČSSD	1.	Ing. Zdeněk Škromach	9. května č. 21, P.O.B. 83, 682 01 Vyškov sobotka@psp.cz
	2.	Mgr. Bohuslav Sobotka	Posl. kanc., Dolní Česká 44, 669 02 Znojmo skopal@psp.cz
	3.	Ing. Ladislav Skopal	

Olomoucký kraj

ODS	1.	MUDr. Mgr. Ivan Langer	Posl. kanc., 28. října 2, 772 00 Olomouc langer@psp.cz
	2.	Ing. Petr Krill	Městský úřad, nám. Míru 1, 787 01 Šumperk Posl. kanc., třída Svobody 2, 772 00 Olomouc dostalovak@psp.cz
	3.	Kateřina Dostálová	Městský úřad, Nám. Míru číslo 1, 787 93 Šumperk ivykydal@musumperk.cz
Koalice	1.	Ing. Ivo Vykydal (KDU)	US-DEU, Dolní náměstí 38, 772 00 Olomouc odevacz@cmail.cz
	2.	Ing. Evžen Horáček (US)	Posl. kanc., tř. 1. máje 5, 772 00 Olomouc kvapil@iol.cz
	3.	Ing. Tomáš Kvapil (KDU)	MK ČR, Milady Horákové 139, 160 41 Praha 6 dostal@psp.cz
ČSSD	1.	Pavel Dostál	Posl. kanc., Netušilova 7, 796 01 Prostějov vlcek@psp.cz
	2.	Ing. Miloslav Vlček	Posl. kanc., Škodova 11, 750 02 Přerov kapoun@psp.cz
	3.	Miroslav Kapoun	

Zlínský kraj

ODS	1.	RNDr. Petr Nečas	Posl. kanc., Svárov 1080, 755 01 Vsetín <i>petr.necas@synergy-vs.cz</i>
	2.	Ing. Jaroslav Plachý	Posl. kanc., Palackého n. 293, 686 00 Uh. Hradiště <i>plachy@psp.cz</i>
	3.	Mgr. Bohuslav Záruba	Posl. kanc., Zarámí 92, 760 01 Zlín <i>zaruba@psp.cz</i>
Koalice	1.	Ing. Michaela Šojdrová (KDU)	Posl. kanc., Tylova 220/4, 767 01 Kroměříž <i>sojdrova@psp.cz</i>
	2.	Mgr. Ivana Hanačíková (US)	Posl. kanc., Oskol č.p. 275, 767 01 Kroměříž <i>hanacikova@psp.cz</i>
	3.	Ing. Ludvík Hovorka (KDU)	687 31 Šumice 13
ČSSD	1.	Ing. Miloš Melčák, CSc.	Obeciny 3617, 760 01 Zlín
	2.	Ing. Antonín Seďa	Stará Tenice 1199, 686 01 Uherské Hradiště <i>aseda@evektor.cz</i>
	3.	Ing. Petr Šulák	Rokytnice 39, 755 01 Vsetín <i>p.sulak@mtknet.com</i>

Moravskoslezský kraj

ODS	1.	Ing. Martin Říman	Rybnická 2912, 738 01 Frýdek-Místek <i>riman@riman.cz</i>
	2.	Ing. Miroslav Krajíček	Posl. kanc., Horní nám. 48, 746 01 Opava <i>krajicek@psp.cz</i>
	3.	Ing. Pavel Hrnčíř	Posl. kanc., Sokolovská 9, 741 01 Nový Jičín <i>hrncir@psp.cz</i>
Koalice	1.	Kořistka Zdeněk (US)	Posl. kanc., Smetanovo nám. 7, 702 00 Ostrava 1 <i>koristka@psp.cz</i>
	2.	Janek Alois (KDU)	Městský úřad, Záhumenní 1152, 742 21 Kopřivnice <i>starosta@koprivnice.cz</i>
	3.	MVDr. Bielešz Marian (US)	Slezská 10, 737 01 Český Těšín <i>marian@silesnet.cz</i>
ČSSD	1.	PhDr. Lubomír Zaorálek	Svojsíkova 1589, 708 00 Ostrava-Poruba <i>lzaoralek@iol.cz</i>
	2.	Ing. Jaroslav Palas	Posl. kanc., Hlubčická 52, 794 01 Krnov <i>palas@psp.cz</i>
	3.	Antonín Sýkora	Posl. kanc., nám. Republiky 860, 736 01 Havířov

Rozhovor s Terezou Olivovou

Zdeňka Rybová

Mnoho z nás se každodenně setkává s vysíláním české sekce Radia Vatikán (např. na Radiu Proglas ve všední dny vždy od 20:45 hod., o víkendech od 20:15 hod.). Pak se ovšem také „známe“ s hlasem redaktorky slečny Terezy Olivové, která – kromě své zajímavé práce ve zmíněném rádiu – má také zajímavé koníčky a zajímavé (téměř studijní) zájmy týkající se problematiky drogově závislých lidí. Vzhledem k naší úzké spolupráci, za kterou Radiu Vatikán tímto upřímně děkujeme, jsme se slečnou Olivovou v kontaktu, který vyústil v hezký přátelský vztah. Zpravidla to bývá ona, která vystupuje v roli tázajícího se vůči mé osobě, ale nyní jsme si zkusily role vyměnit (musím říci, že byla docela zaskočená – takže měla jako novinářka šanci také nahlédnout, jak se cítí ten, koho jako redaktorka „zprovídá“ při nahrávání svých vysílání). Posuďte sami, jak se nám to povedlo:

Naši čtenáři neznají tvou tvář, ale minimálně někteří budou znát tvůj hlas z vysílání České redakce Radia Vatikán. Jak jsi se k této práci dostala?

Propravdě řečeno, moc jasné mi to není. Kde jsem se tu vlastně před dvěma roky vzala, je pro mně malinkatou záhadou. Beru to ale tak, že teď tady díky Božímu řízení jsem, a snad, s Boží pomocí, ještě nějaký měsíc zůstanu. Jsem moc vděčná těm, kdo mi k této nádherné práci dopomohli, i když je bohužel všechny jménem snad ani neznám. Především však za mnoho vděčím otci Josefu Kolářkovi, který byl dlouholetým ředitelem české sekce Vatikánského rozhlasu, dále pak otci Milanovi Glaserovi, který tady také pár let pracoval, jezuitům Honzovi Regnerovi, Petrovi Havlíčkovi a mnoha dalším. Samozřejmě musím jmenovat své rodiče a sourozence, kteří mi věří a podporují mne i přesto, že jsem je už několikrát hodně zklamala. Všem dohromady pak děkuji za nesmírnou trpělivost, kterou se mnou mají a vyjadřují obdiv za to, že to se mnou vydrží.

Existuje nějaké zvláštní specifikum, které charakterizuje práci redaktora vatikánského rozhlasu?

Tak to vám asi opravdu neřeknu, protože nevím, jak to funguje jinde, v jiných médiích, v jiných rozhlasových stanicích. Nikde jinde jsem jako novinář ještě nepracovala. Než jsem sem přišla, tak jsem tak maximálně chodila na brigády to Tesca, jezdila na kolečkových bruslích a pracovala jako modelka, takže opravdu nemám co porovnávat. Z profesionálního hlediska Vatikánský rozhlas žádný novinářský kodex nemá, většina jeho redaktorů je akreditovaných někde jinde, např. u Svazu italských novinářů apod., takže se řídí podle kodexů a etických norem těchto organizací. Pomineme-li tyto „oficiální“ věci, tak si myslím, že redaktor, příp. zaměstnanec Radia Vatikán, stejně tak jako jakýkoliv jiný novinář či zaměstnanec médií, který vlastní činnost opírá o víru v Krista, musí svou práci brát především jako poslání a jako službu plnou pokory. Nejde o „pouhé“ zaměstnání, ale o celoživotní povolání k šíření radostné zvěsti Evangelia.



Informace, nebo zpráva chcete-li, je v dnešní době pouhým produktem určeným k prodeji. Málokdy v ní nalezneme pravdu, přestože by o ni, o její hledání, měli novináři a ostatní mediální pracovníci usilovat především. Nebuďme však zbytečně naivní! Věta „četl jsem to v novinách“ již dávno neznamena, že „vím, jak se určitá věc skutečně odehrála“.

My jako křesťanští „komunikátoři“ však máme v tomto ohledu oproti ostatním velkou výhodu. Zatímco třeba reportéři komerčních televizí usilovně pravdu hledají, my už ji známe několik dlouhých století. Naší pravdou je Kristus. Tak bych ráda navrhla, abychom si všichni tuto velkou výhodu uvědomili a náležitě ji využili. Bylo by to prima.

Nevim, jak jsou na tom ostatní redaktori Vatikánského rozhlasu (je nás tu 200 z celého světa, takže opravdu nemám

přehled), ale mám-li mluvit za sebe, tak bych řekla, že velkým „specifikem“ naší práce je každodenní „blízkost“ Svatému Otci, každodenní kontakt s jeho hlasem, každodenní šance k modlitbě u hrobu Svatého Petra (bohužel jí moc nevyužívám, člověk si prostě málokdy váží toho, čeho se mu dostává), setkávání s nejrůznějšími lidmi, kulturami, názory... A to všechno s vědomím, že i do mě, přestože jsem tak malá, vkládá důvěru Petrův nástupce, neboť úspěšné plnění jeho poslání záleží i na tom, jak je my, jako zaměstnanci Vatikánského rozhlasu, dokážeme představit okolnímu světu, jak jej předáme lidem, kteří žijí na místech několik set kilometrů vzdálených od oken pracovny Jana Pavla II. Ano, on si toho samozřejmě moc cení a často nám to připomíná, že by toho bez nás moc nedokázal. A to je strašně hezký.

Zblízka znáš učení Církve v morálním spektru otázek dnešní doby. Jak ty sama nahlížíš na aktivity, které se snaží prosazovat úcty k lidskému životu od početí?

No, já to tak všechno nějak tak nezávisle pozoruji (nezávislý pozorovatel je zcela luxusní zaměstnání, nikoliv však „povolání“), ale popravdě řečeno tomu moc nerozumím. Mám takový pocit, že o některých věcech se jednoduše nediskutuje. Vždyť už tolikrát bylo řečeno, dokázáno, vysvětleno, zdůvodněno a zdůrazněno, že nenarozené dítě není žádné preembyo nebo něco podobného, že nejde o „shluk buněk“ ale o člověka, že je zruďné „pěstovat“ lidi jen kvůli játrům, či plícím, že je za tím byznys a prachy a prachy a byznys, že člověk je lidskou bytostí hodnou úcty za všech okolností ať má buněk 6 nebo 6 milionů, že

každé dítě je Božím darem, že potrat je vraždou apod., že už mě přijde opravdu hloupý omílat všechny tyto věci pořád dokola. Některým lidem to asi nedojde, ať to do nich vtlukáte ze všech stran a různými, více či méně vynalézavými způsoby. Tady už asi lidské síly nestačí, tady je potřeba modlitby a pomoci Boží. Taký se divím tomu, že se ti, co tvrdí, že je nejprve preembryo a pak teprve embryo, neurazí sami na sebe. Mně, kdyby někdo tvrdil, že moji rodiče zplodili nejprve preembyo, ze kterého jsem se potom vyvinula já, tak nevím, nevím, co bych si o něm myslela.

Navíc jsem si udělala takové soukromé pozorování ohledně způsobu uveřejňování informací v médiích o různých experimentech typu klonování lidských embryí apod. Zkrácený závěr: nic jiného než byznys a komerce. Jen je smutné, že o narození klonovaný ovce Dolly se napíše deset stránek, zatímco zprávě o tom, že chuděrka malá už je na umření, protože má nějaké nemoci, co mělo to zvíře, ze kterého ji naklonovali, tak tomu se věnuje pár řádků na poslední straně pod titulkem „Zajímavosti“.

Existuje nějaká zajímavá aktivita na území Vatikánu, kterou znáš a která se zabývá podobnou činností jako u nás Hnutí Pro život ČR?

Na ani ne kilometru čtverečním velkém území Vatikánu asi žádné oficiální hnutí pro život přítomno není, aspoň o něm nevím. Jsou tu muzea, Svatý Petr, zahrady, vatikánské paláce, malinká benzínová pumpa... Nicméně myslím, že se na tento úmysl v bazilice sv. Petra usilovně denně modlí takové množství lidí, že to nějakou institucí zcela nahradí, ne-li zdaleka předčí. Jinak je ve

Vatikánu samozřejmě Papežská akademie „Pro život“. Zrovna nedávno měla plenární zasedání. Jejím členem je i Doc. MUDr. Petr Hach, Csc., přednosta Histologického a embryologického ústavu UK v Praze. Důležitá je v tomto směru také činnost Papežské rady pro rodinu se svým předsedou kardinálem Alfonso López Trujillem.

Vím o tobě, že již nějakou dobu jsou jednou z priorit tvého života narkomani se svou závislostí. Jak se ti v této sféře daří nyní?

No, to zas tak úplně pravda není, zatím na to nemám tolik času a síly, kolik bych chtěla. K práci s narkomany jsem se dostala na základě mnoha různých skutečností a zkušeností. V podstatě je to ale tak, že každý student sociální práce, kterým jsem, si během vysokoškolského studia vybere jistou skupinu klientů, ke kterým má tak trošku „blíž“, a kterým se pak jednou v budoucnu bude věnovat. Já nemám dar pracovat s mentálně postiženými lidmi, se starými mám málo trpělivosti, doma mám pět malých sourozenců, takže práce s dětmi mne taky neoslovuje, anorektičkám nerozumím a filozofii bezdomovců bohužel nemohu nějak přijmout. Myslím, že každý, kdo se v sociální oblasti angažuje, má prostě k někomu tak trošku blíž a k někomu zas úplně daleko. Má prostě dar „přijímat“ určité skupiny lidí.

Já jsem tak postupně nějak zjistila, že mám asi nejbližší právě k „narkomanům“. A oni opravdu jsou velmi „blízko“. Lidi, co mají názory typu „všechny je pozavírat“ apod., si někdy ani neuvědomují, že by jim třeba museli dát za



mříže kolegu z vedlejší kanceláře či vlastní děti. Zatím jsem dělala praxi a stáže v Praze ve dvou centrech, která se drogovou závislostí zabývají. Nejvíc jsem se soustředila na terciální prevenci. Ta už se týká takových těch úplných „trosek“, kterým se třeba mění jehly a dávají náplasti, aby se aspoň nepatrně snížilo riziko přenosu různých nemocí a tak. Velmi důležitá zde však je ochrana zbytku „zdravé společnosti“. Těm chudákům narkomanům se už z větší části jen těžko pomůže. Proto je zde snaha alespoň o to, aby ty své stříkačky pěkně dávali do našich sběrných kontejnerů a nenechávali je například na hřištích, kde si hrají děti. Já mám malou sestřičku Marušku, když si představím, že by si stavěla bábovičky ozdobené stříkačkami. . .

Tady ve Vatikánu se tak trošku snažím zjistit, jak na celou problematiku nahlíží Církev. Zrovna nedávno Papežská rada pro pastorační ve zdravotnictví vydala pastorační manuál, který se nazývá „Církev, droga a toxikománie“. Je to opravdu zajímavé, lze tam najít spoustu podnětných nápadů, postřehů a rad. Jen mám strach, že se to na místa, kde by toho bylo potřeba, dostane jen stěží. Víte, já osobně si myslím, že největší otázkou zůstává, co jiného těm mladým lidem nabídnout. Jak je zaujmout, jak je nadchnout pro život, čím zaplnit prázdnotu jejich vleklých šedých dní. . .

Kdyby někdo z našich čtenářů uvažoval o podobném poslání mezi narkomany, kde sledujeme i problematiku těhotných matek ohrožených spolu s jejich dětmi potratem, mohla bys doporučit nějakou cestu, která by nejlépe vedla k realizaci takového přání?

Bohužel jsem již poměrně dlouho mimo ČR a situace v této oblasti se velmi mění. Myslím si, že nejlépe asi bude obrátit se na nějaké středisko, které se tímto tématem přímo zabývá. Jestli však mohu něco doporučit, pak modlitbu za spoustu trpělivosti. Pak také ujasnění si toho, co mě k této práci vede. Jestli jde o zvědavost, o touhu pomoci nebo třeba o přání vyřešit si vlastní problémy a komplexy. Je důležité vědět, co za mým úmyslem stojí. Pak je také nutno nadobro se rozloučit s představou o zachraňování ztracených duší. Většina lidí, co jsou na ulici, už stejně o žádnou záchranu nestojí. Nezbytné je dokázat zapomenout na pravidla, která fungují v normálním světě. Narkomani mají svůj vlastní „feťácký svět“ sociálních vztahů.

Jeho základem je droga. Hned potom peníze, krádeže a lži. Velmi důležité je vyhořet a zvyknout si na všechno.

Co se děje s novorozenými dětmi narkomanek? Jaké jsou jako matky? Mají tyto děti v případě, že jsou odloženy, šanci přejít do vhodné adoptivní péče rodičů?

Jak už jsem řekla, situace se opravdu rychle mění a já už jsem se „situací na ulici“ nebyla v kontaktu několik měsíců. Děti narkomanek to mají moc těžké. Šťastné jsou ty, co se narodí v nemocnici. Jejich stav po narození závisí na látce, kterou jejich maminka během těhotenství brala. Heroinové a pervitinové děti jsou ohroženy totiž různě. Závislost na heroinu je jiná než na pervitinu. Mamin-ka matek, které berou heroin, se na této látce stala závislá již před svým narozením. Narodil od pervitinu, kdy se jedná o závislost psychickou, je závislost na heroinu těžce fyzická, a proto tyto děti po svém narození mají dost drsné abstin-venční příznaky. Proto se jim musí podávat různé substituční látky, aby to ti chudáčci nějak zvládli. Dávky těchto látek se během následujících týdnů a měsíců snižují, a když se to všechno povede, tak je dítě na konci „léčby“ v relativně dobrém stavu. Jen taková ta pomyslná vrátka, která v sobě otevře každý, kdo si poprvé vezme jakoukoliv drogu, se už asi nezavrou. Takové dítě je vlastně jako vyléčený narkoman. Jeho tělo, které již jednou bylo na droze závislé, je na její účinky velmi dobře připraveno. Pravdě-podobnost drogové závislosti v budoucnu je u takových dětí mnohem větší než u ostatních vrstevníků.

Kromě spousty dalších problémů je velkou překážkou také to, že většina nar- komanek se během porodu o své závis-losti z nejrůznějších důvodů lékařům vů- bec nezmíní. Že něco není v pořádku čas- to personál zjistí, až když maminka z ne- mocnice uteče, nebo když se k ní na po- koj začnou trosit různá „dredatá“, vla- satá a prazvláště vyhlížející individua, která se v žádném případě nedají spo- jít s obecně uznávaným obsahem pojmu „otec dítěte“.

S adopce je to velmi individuální, každý případ je výjimečný. O děti se čas- to starají rodiče či jiní příbuzní nar- komanek. V poslední době se mi zdá, že v jistých kruzích sociální sféry převlá- dá trend „lepší špatní rodiče než žád- ní“, a tak některé děti zůstávají v „ro- dinách“, kde často fetují oba „rodiče“, v lepším případě je alespoň jeden z nich na metadonu. To všechno však vypovídá mimo jiné také o stavu našeho systému sociální péče. Osobně jsem se nesetka- la se sociálními pracovníky, které by- ty těchto lidí navštěvují a kontrolují stav prostředí, ve kterém dítě žije. Občas ale na ulici vidím narkomanky, jak z pod po- krývky vytahují špinavý stříkačky, které se na dně kočárku válí hned vedle flaš- ky na sunar. Pohled na „tatínka“, který jednou rukou houpá kočárek a druhou prodává heroin, také není moc příjemný. Myslím si (jde o můj soukromý názor), že v těchto případech by děti měly být odebrány – bez ohledu na city. Jakou bu- doucnost má dítě v takovém prostředí? Čeká ho slibná kariéra dealera nebo pro- fesionálního feťáka?



Jistě jde ve všech tvých aktivitách o náročná poslání. Jak se bráníš „syndromu vyhoření“? Kde dobíjíš energii?

Náročné to je, ale zase nejde o žádný „psycho“, žádný maximální stres. Zatím nemám velké závazky, takže jaké si to udělám, takové to mám. Ve volných chvílích se snažím především věnovat studiu. Díky vstřícnosti členů katedry sociální práce FF UK v Praze a trpělivosti mých profesorů z Gregoriánské University, se mi daří studovat na obou dvou školách zároveň, což považuji za malý zázrak. Asi se za mně spoustu lidí modlí. „Odpočívát“ jezdím do hor. S kamarády hledáme a relaxujeme na snowboardových lokalitách ve Švýcarsku, Rakousku a severní Itálii. Během minulé zimy jsem s nimi zažila spoustu krásných věcí. Většinou si nadpracuji pár dní a pak jedu nočním vlakem z Říma na sever. Ze srdce „křesťanského světa“ se tak během pár hodin dostanu na ledovce, kde trénují moji kamarádi a známí, kteří v mnoha případech křesťany nejsou. Díky čas-

tým rozhovorům s nimi si čím dál tím více uvědomuji, jak velkým darem víra je a o kolik „lehčeji“ se žije s vědomím cíle naší pozemské pouti. Jinak ještě plavu, bruslím a učím se jezdit na surfu, což je v Itálii pěkně zapeklitá záležitost. Když tu výjimečně vlny jsou, tak mám školu nebo práci a když mám volno, tak je moře úplně rovné a tváří se spíš jako český rybník.

Chtěla bys na závěr něco vzkázat našim čtenářům?

Vzkázat to bych toho chtěla strašně moc, na vzkazy jsem opravdu odborník. Až někdy někdo z Vás náhodou pojede do Věčného města a zažije tu něco moc pěkného, nebo třeba i úplně obyčejného, a bude se o to chtít podělit, tak ať se určitě staví u nás v redakci - všichni jsou zváni, můžeme natočit nějaký krásný rozhovor! Taky zdravím všechny, kdo tento rozhovor dočetli až do konce, test trpělivosti jste zvládli na plný počet bodů. Uznávám totiž, že to pořád ještě nemám v hlavě moc srovnáno, pořád hledám, jak žít v dnešním světě „čistý život bez nosu nahoru“, běhám od jednoho k druhému, rostu a snažím se zjistit, komu za co poděkovat a co ode mne vlastně Pán žádá.

Velmi si vážím a obdivuji všechny, kdo dokáží jít za tak nádherným cílem jako je ochrana nenarozených dětí a obrana důstojnosti lidského života ve všech situacích. Díky!

Děkujeme za milý rozhovor!

Budou se smět narodit?

Mgr. Bedřiška Jonášová

Hodně by se dalo hovořit o úctě k životu a také se hovoří. Pochopitelně k tomu vlastnímu, nanejvýš vlastní rodiny. Namluví se toho opravdu spousta, padají vznešená slova o jeho naplnění, poslání, cílech a podobně. O úctě k životu těch druhých lidí se sice také hodně řeční, ale už ne tak přesvědčivě. Že bychom jim nějak konkrétně pomohli? Ani nápad! A být shovívaví a odpouštět dokonce nepřátelům, jak radí Bible? No to snad nemyslíte vážně!

Abychom projevili dnes účast s postavením lidí ohrožených, postižených, starých, nemocných a jinak bezbranných, nebo dokonce ještě těch vůbec nenarozených, k tomu je potřeba opravdu hodně občanské statečnosti. Mnozí ji projevují a budiž jim za to chvála, ale je mnoho i těch, u kterých jakoby život ztrácel cenu. Procházíme, bohužel, neblahou érou zbožnění „zlatého telete“. Pokolikáté už! Píše se 21. století a duše a svědomí mnohých lidí jakoby se vrátily do doby kamenné. Sedí u televize, žvýkají večeři a nezáčastně sledují televizní obrazovku, na které se odehrávají před jejich očima masakry, války, katastrofy, vidí, jak v Africe umírají hladem malé děti a nic. Mnohým to chuť k jídlu rozhodně nezkaží. Možná už ani nerozeznávají skutečnost od stupidních akčních filmů. Není se co divit. Vždyť počátkem 90. let jsme měli příležitost sledovat skutečnou válku v přímém přenosu. Samozřejmě, když

dojde na dotazy průzkumových agentur, oslovení občané proklamují do nastaveného mikrofonu, jak je to špatné, že by se to dít nemělo, války, hladomory a různé ty náboženské pŕtky.

Pokud jde ovšem o zabíjení nenarozených dětí, to je jiné. Tam už taková názorová jednota neexistuje. Jde přece o svobodu ženy! Spousta lidí má ekologické zájmy, bojuje o čistotu ovzduší, brání zuby nehty vymírající zvěř, někteří se zasazují o zrušení trestu smrti pro zločince na celém světě. Popravy jsou přece tak nehumánní! Nicméně hromadné zabíjení nenarozených dětí jejich vlastními matkami mnohé nijak zvlášť nevzrušuje. Spíše naopak, připadá jim to normální. Podle nich na to má žena div ne „svaté právo“. Je to přece její život a jen ona má právo o něm rozhodovat!

Bohužel každý, kdo se proti těmto pomateným názorům ozve, je přinejmenším staromódní blázen, který nemá co pohledávat v moderní společnosti. Navíc když to zabíjení posvěcuje sám zákon. A co život toho nenarozeného člověka? Čím se v očích našich zákonů změnila lidského života během několika měsíců? Když je dítěti méně než 9 měsíců a je ještě ukryté v lůně matky, je jeho zabití pro ženu zcela beztrestné. Jestliže jej zabije minutu po narození a v igelitové tašce nacpe do popelnice, je vinna, uvězněna a celá společnost se na ni dívá s odpořem.



**"TO MUSÍ BÝT NĚJAKÝ OMYL, DOKTORE... TO JE DÍTĚ
KDE JE TEN SHLUK BUNĚK, O KTERÉM POŘÁD MLUVÍTE?"**

Co na tom, že už v lůně matky má dítě ve věku tří týdnů srdce, které pracuje ve vlastním oběhu, v šesti týdnech se již dají zachytit první mozkové impulzy, které jsou shodné s tlukotem srdce, což je nezvratný důkaz toho, že dítě žije. V 11. týdnu života je už dítě citlivé na bolest, vnímá hluk, všechny životní funkce fungují, má oční víčka, prsty, otisky prstů, je to hotový člověk. A teď si uvědomme, že v České republice se potrat provádí až do 12. týdne těhotenství! Při zabití dítěte (pardon – „umělem přerušení těhotenství“) se nejedná o odstranění jakéhosi beztvareho chuchvalce buněk, ale o hotového člověka, který v následujících měsících už jen roste. Není to vůbec nevinná a bezvýznamná záležitost, něco jako vytržení zubu. Při každém potratu se zastavuje tlukoucí srdce. Lékařem či

zdravotní sestrou je po úkonu dítě (resp. to, co z něho zbylo) vhozeno do odpadků a věc je vyřízena. Je smutné, že to tolik lidí „chápe“. Říká se: „Udělala dobře, prosím vás, chudák holka, vždyť by si zkazila život, jak by to dítě dneska uživila, to není jen tak.“

Takové myšlení je scestné, odporné a nedá se omluvit ničím. Mnoho žen to proto zaplatí neurózami, výčitkami svědomí, čekáním na odpuštění a klid, ale marně. Odpuštění nepřijde. Ano, souhlasím. Žena má plné právo rozhodovat o svém životě a samozřejmě i o tom, zda bude, nebo nebude mít dítě, ale musí se o tom rozhodnout včas. Rozhodně dříve, než dojde k intimnímu styku. Pak už musí počítat s tím, že může otěhotnět a v takovém případě musí být připravena se o dítě postarat, protože už neroz-

hoduje jenom o sobě. Jestliže na to včas nemyslí, je nezodpovědná, v lepším případě silně naivní. Každý průměrně inteligentní člověk musí při množství současné osvěty vědět, že žádná antikoncepce nefunguje stoprocentně. Potrat je bohužel současnou společností chápán jako jeden z druhů „plánovaného rodičovství“. Jenže plánovat můžeme jen to, co se ještě nestalo a to není tento příklad.

Nejen pro naše zákonodárce, ale naneštěstí i pro řadu lékařů není nenarozené dítě ještě člověk. Ignorují naprosto fakta, která by právě lékařům měla být jasná a zapomínají na to, co na samém začátku své profesní kariéry slibovali, že budou chránit zdraví a životy lidí. Nesmírně si vážím těch lékařů, kteří mají odvalu odmítat vykonávat potraty, přestože jim to zákon povoluje. Dítě nežádalo o život, ale je-li mu jednou dán, patří mu a nikdo nemá právo mu ho brát. Právo na život je jedním z nejzákladnějších lidských práv. Nikdo ze státních úředníků, ať už má jakékoliv postavení, nemůže rozhodovat, ve kterém okamžiku začíná život. Život je prostě život a začíná jeho početím. Potrat možná vyřeší ženě její domnělé problémy vyplývající z těhotenství, ale je to řešení násilné a nelidské. Píší záměrné „domnělé problémy“, protože většinou jsou skutečně malicherné, sobecké a více či méně překonatelné. Matka, která porodí dítě, jej chce většinou hned vidět, což je pochopitelné a já si myslím, že každé takové „matce“, která se svého dítěte zbaví potratem, by měli lékaři její dítě ukázat. Ukázat jí, jak je roztrháno na kousky, aby viděla ty malé ruce a nožky, a myslím, že by konečně pochopila, co provedla a do konce života by neměla lehké spa-

ni. Uvědomila by si, že to byl opravdu človíček, který by jí býval měl rád, kdyby mu dovolila se narodit. Uvědomila by si k čemu dala souhlas a že její čin je nevratný. Mnoho žen je uváděno v opravdu tragický omyl těmi, kteří potraty doporučují a schvalují, ale měly by si uvědomit, že jsou to pouze ony, budoucí matky, které jsou zodpovědné za život svůj, i toho malého človíčka a jen ony ponесou tíhu takového činu.

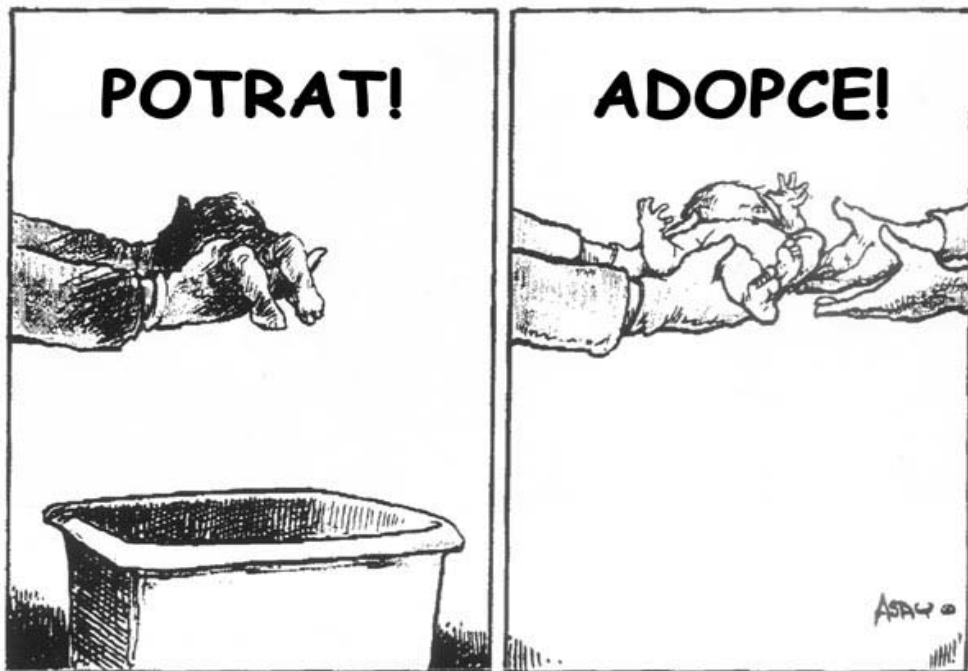
Když se budoucí maminka, příkladně ve třech měsících těhotenství, podrobí prohlídce ultrazvukem, má už možnost vidět své miminko. Pravda, je maličké, měří asi 8 cm a váží přibližně 3 dkg, ale už je poznat, zda to bude holčička, nebo chlapec. Připusťme hypotetickou situaci, že by dítě mělo možnost se v této chvíli své matky zeptat: „Maminko, chceš mě, budeš mě mít ráda, nebo se mě raději zbavíš, abys neměla starostí?“ Je to tragické, ale přibližně 30.000 žen ročně jen v České republice by odpovědělo: „Ano, nechám tě zabít, protože např.: Máme malý byt, nemáme byt, nemáme dost peněz, nechce se mi o tebe starat, přišla bych o dobře placené místo, potřebuji dostudovat, nejdříve musíme našetřit na auto, na dům, na chatu, na dovolenou u moře (nehodící se škrtněte) a ty se nám do těchto počtů nehodíš“. Ale ať si kdokoliv dosadí cokoliv, je to vražda.

Propagátoři potratů často a rádi argumentují těhotenstvími po znásilnění nebo při vážné nemoci matky, kdyby jí porod ohrozil na životě. Nechci tyto argumenty rozebírat ani nijak zlehčovat, ale musíme si uvědomit, že tyto důvody činí pouze 7% z celkového počtu zabitých dětí. Už sám termín „přerušeno těhotenství“ je nesmysl sám o sobě. Při přeru-

šení čehokoliv se totiž obvykle očekává pokračování. Tyto ženy ale nový život nepřerušují, ale ukončí. Je to taková slovní hříčka s tragickým podtextem.

Před delším časem uveřejnil týdeník Květy na téma potratů rozhovor s MUDr. Radimem Uzlem a PhDr. Jaroslavem Šturmou, asistentem katedry psychologie UK. Hovořilo se o tom, že v Americe vyšel na toto téma dokumentární film na videokazetě nazvaný „Němý výkřik“ autora MUDr. Nathansona, který zde dokazuje, že díky citlivé technice lze dokonce spatřit, jak se 12ti týdenní dítě při potratu brání. Doktor

Uzel popřel, že by dítě při potratu cítilo bolest. Jak to zjistil, to už neřekl a doktora Nathansona šmahem nazval fanatikem. Dále se vyjádřil v tom smyslu, že výčitky svědomí u žen se po potratu vyskytují jen zřídka, spíš prý mají ženy pocit úlevy a podle něho je nebezpečnější porod, než potrat. Neodpustil si ani takový cynismus, že vlastně není čeho litovat, když se u nás rodí málo dětí, protože když bude v zemi dostatek práce, pracovní síly se najdou vždycky, i kdyby se pracovníci měli přistěhovat odjinud. Myslím, že k tomu není potřeba komentáře. . .



Budme šťastní, že jsou i takoví, jako oponent MUDr. Uzla – PhDr. Šturma, který tehdy velmi přesvědčivě dokazoval, jak je podobný trend nebezpečný a pro společnost škodlivý a který věří v trvalou

a spolehlivou rodinu. Rovněž doufá, že se postupně vytvoří společnost přátelsky nakloněná dětem a tím i životu.

Dovedu si docela dobře představit, co si o nás, odpůrcích potratu, myslí lidé

s životními zásadami pana doktora Uzla, ale je mi to upřímně jedno. Pevně věřím, že oni budoucnost neurčují. Tak jako nás pan Werich nabádal, abychom nikdy nevzdávali boj s lidskou hloupostí, nesmíme ho vzdávat ani s krutostí, cynismem a bezohledností, což jsou vlastně jen jiná pojmenování zase pro hloupost. Já věřím, že nakonec rozum zvítězí, jenomže to předpokládá, aby lidé už konečně odložili tu svou nebetýčnou pýchu, že smějí úplně všechno, přestali si myslet, že jsou nejdokonalejší ve vesmíru a připustili, že nad námi je ještě jiná moc, absolutní spravedlnost, kterou nikdo neuplatí, kdyby měl sebevíc peněz a to je Bůh, jak věří křesťané, nebo Vesmírná inteligence, jak to nazývají někteří pragmatiči i tzv. ateisté. Jestli se lidé nepřestanou ve všech směrech chovat jako šílenci a nezačnou respektovat přírodní zákony, dopadneme opravdu špatně, a to svojí vinou. Co vyšleme, to se nám také vrátí. Zákon akce a reakce platí totiž nejen ve fyzice, ale v životě vůbec. Je na čase, aby se lidé konečně přestali zaklínat vědou podle toho, jak se jim to hodí, ale začali se konečně jako lidé chovat. Ne-ní pravda, že všechno, co považujeme za užitečné a co si přejeme, je také správné.

Když odpůrci potratu požadují zákon, který by je zakazoval, jejich zastánci se okamžitě vytaší s obvyklým pseudohumanismem. Je to prý pro dobro žen. Kdyby potraty zakázali, ženy by je stejně podstupovaly a to tajně a mohly by přitom přijít o život. To je ovšem velice hloupý argument. Ty ženy jsou přece svéprávné (alespoň snad většinou),

a proto vědí, co dělají. Podle skutečně zodpovědných psychologických odborníků je velmi mnoho žen, které po potratu dříve či později velice psychicky strádají a mnohdy se po celý život nemohou zbavit pocitu viny. A nelze přehlížet ani fakt, že se tyto ženy velmi často stávají neplodnými a později, kdyby si děti přály, už je mít nemohou. Jistě, přivést na svět dítě je bezesporu spojeno s určitou a to značnou obětí, osobními omezeními a námahou. Ale ta oběť rozhodně stojí za to. Ti, kteří ženám tvrdí, že se nemusí ničeho bát, že potrat je přece povolen zákonem, bude proveden odbornými lékaři a nebude mít pro ženu žádné následky, nemluví pravdu. Potrat ani v nemocnici není bez nebezpečí. Ve skutečnosti je to jedna z nejrizikovějších operací.

Z naší společnosti, a nejen v naší zemi, mizí morálka. Už samo toto slovo pro mnohé zavání 19. stoletím, naftalínem a mají k němu odpor. Spousta lidí už ani neví, co si pod ním představit. Jistěže za to do značné míry může těch 40 let minulého režimu, ale ruku na srdce, i těch posledních 12 let jí dalo pořádně „na frak“. Bylo by krásné, kdyby slova jako poctivost, věrnost, čest a láska přestaly být jen pojmy z romantických knih a dostaly v očích lidí znovu svůj původní význam. Jestli láska mezi lidmi nezačne sílit a vítězit, nedostaneme se jako lidstvo ani o krůček dál, navzdory vyspělé technice a vědeckým objevům.

Alexandr Solženicyn řekl krásnou myšlenku: „Tento svět má šanci přežít jen tehdy, najdou-li se lidé, kteří se rozhodnou pro oběť.“

Odesílatel:
Hnutí Pro život ČR
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5

O.P.

P.P.
101 714/2002
110 06 Praha 06

Zveme všechny lidi dobré vůle
ke společné modlitbě růžence a proseb
za nenarozené děti, těhotné maminky,
zdravotnický personál a jiné potřeby.

Scházíme se pravidelně každý první a třetí
čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno
před porodnicí U Apolináře na Praze 2.

Data příštích modlitebních setkání:
16.5., 6.6., 20.6., 4.7., 18.7.,
1.8., 15.8. (vždy od 7 hodin ráno)

Místo setkání:
Porodnice U Apolináře,
Ke Karlovu, Praha 2



*Pán Bůh zaplať všem, kteří jsou
s námi spojeni v modlitbě.*

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

Redakce: Sylva Bernardová, Radim a Kateřina Ucháčovi
Adresa redakce: Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 0603-976231
Internet: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>
Bankovní spojení: ČSOB, a.s. – obchodní síť IPB, čú.: 159205438/0300, vs: 5030

Děkujeme za podporu organizaci Human Life International.